Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2013. gada 16. septembrī*

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā

Lieta T-489/10

Islamic Republic of Iran Shipping Lines , Teherāna (Irāna), un 17 pārējie lietas dalībnieki, kuru nosaukumi ir iekļauti pielikumā un kurus pārstāv *F. Randolph*, *QC*, *M. Lester*, *barrister*, un *M. Taher*, *solicitor*,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *M. Bishop* un *R. Liudvinaviciute-Cordeiro*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Konstantinidis* un *T. Scharf*, pārstāvji,

un

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues* un *É. Ranaivoson*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību daļēji atcelt Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 195, 25. lpp.), Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 281, p. 81), Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.), un Padomes 2012. gada 23. marta Regulu Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

* Tiesvedības valoda – angļu.

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 23. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Šī lieta attiecas uz ierobežojošiem pasākumiem, kas noteikti, lai izdarītu spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu ar kodolieročiem saistītas darbības, kas var radīt kodolieroču izplatīšanas risku, un ar kodolieroču piegādes sistēmu izstrādi saistītās darbības (turpmāk tekstā – "kodolieroču izplatīšana").

2 2010. gada 26. jūlijā prasītājs *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (turpmāk tekstā – "*IRISL*"), kā arī pārējie 17 prasītāji tika iekļauti vienību, kuras veicina kodolieroču izplatīšanu, sarakstā, kas ir ietverts Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), II pielikumā.

3 Tā rezultātā prasītāji ar Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 (OV L 195, 25. lpp.), tika iekļauti Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulas (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.) V pielikumā. Šīs iekļaušanas rezultātā tika iesaldēti prasītāju līdzekļi un saimnieciskie resursi.

4 Lēmumā 2010/413 Eiropas Savienības Padome attiecībā uz *IRISL* ir norādījusi šādu pamatojumu:

"*IRISL* ir bijis iesaistīts ar militārām vajadzībām saistītu kravu pārvadāšanā, tostarp aizliegtu kravu pārvadāšanā no Irānas. Trīs šādi gadījumi ir saistīti ar nepārprotamiem pārkāpumiem, par ko tika ziņots [Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes] Sankciju komitejai. *IRISL* saistība ar ieroču izplatīšanu bija tik skaidra, [ka] [Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome] [..] aicināja valstis pārbaudīt *IRISL* kuģus, ja pastāv pamatots iemesls uzskatīt, ka tie pārvadā aizliegtas preces [saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijām 1803 un 1929]."

5 Turklāt Lēmuma 2010/413 pamatojumā attiecībā uz *IRISL Marine Services and Engineering Co.* Padome ir norādījusi, ka *IRISL* "ir veicinājis [Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes] Rezolūcijas 1747 noteikumu atkārtotus pārkāpumus".

6 Pārējie prasītāji Lēmumā 2010/413 būtībā ir identificēti kā uzņēmumi, kuri pieder vai kurus kontrolē *IRISL*, vai kuri rīkojas tā vārdā. *Khazar Shipping Lines* turklāt tika identificēts kā uzņēmums, kurš "ir veicinājis pārvadājumus, kas saistīti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas un Amerikas Savienoto Valstu melnajos sarakstos minētām organizācijām, piemēram, *Melli* banku, pārvadājot no tādām valstīm kā Krievija un Kazahstāna uz Irānu kravas, kas izraisa bažas par ieroču izplatīšanu".

7 Īstenošanas Regulā Nr. 668/2010 attiecībā uz prasītājiem norādītais pamatojums būtībā ir tāds pats kā Lēmumā 2010/413 norādītais.

8 Ar 2010. gada 25. augusta vēstuli prasītāji aicināja Padomi paziņot tiem dokumentus un pierādījumus, uz kuriem bija balstīta to iekļaušana Lēmuma 2010/413 II pielikuma un Regulas Nr. 423/2007 V pielikuma sarakstā.

9 Ar 2010. gada 13. septembra vēstuli Padome tostarp atbildēja, ka apgalvojumi pret *IRISL* bija atspoguļoti Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Sankciju komitejas (turpmāk tekstā – "Drošības padome") 2009. gada ziņojumā, kura kopiju Padome bija pievienojusi.

10 Ar 2010. gada 14. septembra vēstuli prasītāji lūdza plašākus paskaidrojumus un pierādījumus, uz kuriem Padome bija pamatojusies. Padome atbildēja ar 2010. gada 20. septembra vēstuli, kurai bija pievienoti divi dalībvalstu iesniegti priekšlikumi par ierobežojošiem pasākumiem pret *IRISL* un *Khazar Shipping Lines*.

11 Prasītāju iekļaušana Lēmuma 2010/413 II pielikumā tika atstāta spēkā ar Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.). Pamatojums attiecībā uz prasītājiem ir identisks Lēmumā 2010/413 norādītajam.

12 Tā kā Regula Nr. 423/2007 ar Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 281, 1. lpp.), tika atcelta, Padome prasītājus iekļāva pēdējās minētās regulas VIII pielikumā. Tādējādi saskaņā ar šīs regulas 16. panta 2. punktu tika iesaldēti prasītāju līdzekļi un saimnieciskie resursi. Pamatojums attiecībā uz prasītajiem būtībā ir tāds pats kā Lēmumā 2010/413 norādītais.

13 Tā kā Regula Nr. 961/2010 tika atcelta ar Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 88, 1. lpp.), prasītājus Padome iekļāva šīs pēdējās minētais regulas IX pielikumā. Pamatojums attiecībā uz prasītājiem būtībā ir tāds pats kā Lēmumā 2010/413 norādītais. Tādējādi saskaņā ar šīs regulas 23. panta 2. punktu tika iesaldēti prasītāju naudas līdzekļi un saimnieciskie resursi.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 8. oktobrī, prasītāji, kā arī *Cisco Shipping Co. Ltd* un *IRISL Multimodal Transport Co.* cēla šo prasību.

15 Ar 2010. gada 24. novembra vēstuli *Cisco Shipping* un *IRISL Multimodal Transport* attiecās no savas prasības. Ar Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 8. decembra rīkojumu tie tika svītroti no reģistra kā prasītāji šajā lietā un tiem tika piespriests segts savus tiesāšanās izdevumus.

16 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 21. decembrī, prasītāji pēc Lēmuma 2010/644 un Regulas Nr. 961/2010 pieņemšanas 2010. gada 25. oktobrī pielāgoja savus prasījumus.

17 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2011. gada 14. un 22. martā, Eiropas Komisija un Francijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam. Ar 2011. gada 10. maija rīkojumu Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos.

18 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 30. aprīlī, prasītāji pēc Regulas Nr. 267/2012 pieņemšanas 2012. gada 23. martā pielāgoja savus prasījumus.

19 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklausīšanas Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) 2013. gada 12. martā nolēma sākt mutvārdu procesu un Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva prasītājiem un Padomei jautājumus, uzaicinot uz tiem atbildēt tiesas sēdē.

20 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz rakstveida un mutvārdu jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2013. gada 23. janvāra tiesas sēdē.

21 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Lēmumu 2010/413, Īstenošanas Regulu Nr. 668/2010, Lēmumu 2010/644, Regulu Nr. 961/2010 un Regulu Nr. 267/2012, ciktāl šie akti attiecas uz prasītājiem;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Padomes, ko atbalsta Komisija, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 Francijas Republika lūdz Vispārējai tiesai prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

Par lietas būtību

24 Prasītāji izvirza piecus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz to tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Trešais pamats attiecas uz samērīguma principa, prasītāju īpašuma tiesību un to tiesību veikt saimniecisko darbību pārkāpumu. Ceturtais pamats attiecas uz kļūdu novērtējumā attiecībā uz ierobežojošu pasākumu pieņemšanu pret prasītājiem. Piektais pamats attiecas uz Regulas Nr. 961/2012 16. panta 2. punkta un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta prettiesiskumu, ciktāl šajās normās ir noteikts aizliegums iekraut un izkraut kravas.

25 Vispārējā tiesa apgalvo, ka vispirms ir jāizvērtē otrais pamats, ciktāl tas attiecas attiecībā uz *IRISL* norādīto pamatojumu, un pēc tam ceturtais pamats.

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, ciktāl tas attiecas attiecībā uz *IRISL* norādīto pamatojumu

26 Saskaņā ar prasītāju viedokli Padome esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz prasītājiem. Pirmkārt, iemesli, kas apstrīdētajos aktos minēti attiecībā uz *IRISL*, esot nepietiekami, jo tie skaidri un nepārprotami nepierāda, kādēļ Padome uzskatīja, ka *IRISL* atbilst kritērijiem, lai pret to pieņemtu un atstātu spēkā ierobežojošos pasākumus, lai gan ir prasītāju iesniegtie argumenti. It īpaši Padome tikai esot atkārtojusi Drošības padomes argumentus. Otrkārt, prasītājiem pirms ierobežojošo pasākumu pieņemšanas pret tiem neesot paziņots nekāds pamatojums attiecībā uz *IRISL*.

27 Padome, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītāju argumentu pamatotību.

28 Saskaņā ar judikatūru LESD 296. panta otrajā daļā – un, konkrētāk, šajā lietā – Lēmuma 2010/413 24. panta 3. punktā, Regulas Nr. 423/207 15. panta 3. punktā, Regulas Nr. 961/2010 36. panta 3. punktā un Regulas Nr. 267/2012 46. panta 3. punktā paredzētā pienākuma norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu mērķis ir, pirmkārt, nodrošināt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai noteiktu, vai lēmums ir labi pamatots vai arī tajā, iespējams, ir pieļautas kļūdas, kas ļauj apstrīdēt lēmuma spēkā esamību Savienības tiesā, un, otrkārt, ļaut šai tiesai veikt šā akta likumības pārbaudi. Šādi noteiktais pienākums norādīt pamatojumu ir būtisks Savienības tiesību princips, no kura var atkāpties tikai imperatīvu apsvērumu dēļ. Tādējādi pamatojums ieinteresētajai personai principā jāpaziņo vienlaikus ar tai nelabvēlīgo lēmumu, un pamatojuma trūkumu nevar

novērst tādā veidā, ka ieinteresētā persona par lēmuma pamatojumu uzzina Savienības tiesā notiekošajā procesā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-390/08 *Bank Melli Iran*/Padome, Krājums, II-3967. lpp., 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Tādējādi, ja vien pret noteiktu apstākļu paziņošanu neiestājas imperatīvi apsvērumi, kas saistīti ar Savienības un tās dalībvalstu drošību vai to starptautisko attiecību uzturēšanu, Padomei ir pienākums attiecīgajai vienībai, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi, darīt zināmus īpašos un konkrētos iemeslus, kādēļ Padome uzskata, ka tie ir jāpieņem. Tai arī jāmin faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem atkarīgs attiecīgo pasākumu juridiskais pamatojums, un apsvērumi, kuru dēļ tā šo pasākumu noteikusi (šajā ziņā skat. iepriekš 28. punktā minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran*/Padome, 81. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Turklāt pamatojumam jābūt atbilstošam attiecīgā akta būtībai un kontekstam, kādā tas ticis pieņemts. Pamatojuma prasība ir izvērtējama, ievērojot attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā akta saturu, izvirzīto iemeslu būtību un intereses saņemt paskaidrojumus, kas var būt akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu uzskaitīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu juridisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu. Konkrētāk, nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts kontekstā, kas attiecīgajai personai ir zināms, un tai ļauj saprast pret to noteiktā pasākuma apjomu (skat. iepriekš 28. punktā minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran*/Padome, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Saistībā, pirmkārt, ar to, ka pirms apstrīdēto aktu pieņemšanas netika sniegts pamatojums, pietiek norādīt, ka saskaņā ar judikatūru Padomei nav iepriekš jāpaziņo attiecīgajai personai vai vienībai iemesli, pamatojoties uz kuriem šī iestāde plāno balstīt tās vārda/nosaukuma sākotnējo iekļaušanu to personu un vienību sarakstā, kuru līdzekļi tiek iesaldēti. Šādam pasākumam – lai netiktu apdraudēta tā efektivitāte – pēc savas būtības ir jābūt tādam, lai radītu pārsteiguma efektu un lai to varētu piemērot nekavējoties. Šādā gadījumā principā pietiek, ka iestāde paziņo iemeslus attiecīgajai personai vai vienībai un nodrošina tiesības tikt uzklausītai lēmuma pieņemšanas laikā vai uzreiz pēc tā pieņemšanas (Tiesas 2011. gada 21. decembra spriedums lietā C-27/09 P Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, Krājums, I-13427. lpp., 61. punkts).

32 Otrkārt, saistībā ar apgalvoto pamatojuma nepietiekamību vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Padomes un Komisijas viedokli ierobežojošos pasākumus pret *IRISL* var pamatot ar diviem neatkarīgiem juridiskiem pamatiem. Pirmām kārtām, Padome un Komisija uzskata, ka attiecībā uz *IRISL* apgalvotie apstākļi liecina par to, ka šis uzņēmums sniedza atbalstu kodolieroču izplatīšanā Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta, Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē (turpmāk tekstā – "pirmais kritērijs"). Otrām kārtām, no šiem pašiem apstākļiem izriet, ka *IRISL* ir palīdzējis sarakstā iekļautai personai, vienībai vai struktūrai pārkāpt Lēmuma 2010/413, Regulas Nr. 961/2010, Regulas Nr. 267/2012 un Drošības Padomes piemērojamo rezolūciju noteikumus Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta, Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē (turpmāk tekstā – "otrais kritērijs").

33 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai Padome ir pietiekami juridiski pamatojusi katra no šiem diviem alternatīvajiem kritērijiem piemērošanu attiecībā uz *IRISL*. Šādā kontekstā papildus apstrīdēto aktu pamatojumam ir jāņem vērā Drošības padomes Sankciju komitejas 2009. gada ziņojums, kas prasītājiem tika paziņots 2010. gada 13. septembrī, un priekšlikums noteikt ierobežojošus pasākumus pret *IRISL*, ko Padome prasītajiem paziņoja 2010. gada 20. septembrī. Šie fakti tika paziņoti pirms prasības celšanas.

34 Saistībā ar pirmo kritēriju šī sprieduma 4. punktā norādītais apstrīdēto aktu pamatojums attiecas, pirmkārt, uz trīs gadījumiem, kuros *IRISL* ir bijis iesaistīts militāra aprīkojuma pārvadāšanā no Irānas, ko Padome kvalificēja kā "ar ieroču izplatīšanu saistītu riska darbību", un, otrkārt, uz Drošības Padomes nostāju attiecībā uz *IRISL*.

35 Drošības Padomes Sankciju komitejas 2009. gada ziņojumā ir sniegta papildinformācija par trim attiecīgajiem gadījumiem, it īpaši tajā ir norādīts, ka šajos gadījumos iestādes aizturēja aizliegtās kravas, kā arī tajā attiecīgās kravas ir identificētas.

36 Šie fakti, skatot tos kopā, ir pietiekami, lai ļautu prasītājiem saprast, ka Padome, pirmkārt, ir pamatojusies uz trīs gadījumiem, kuros *IRISL* ir bijis iesaistīts aizliegtu kravu pārvadāšanā, un, otrkārt, uz apstākli, ka Drošības Padome uzskatīja, ka bija nepieciešams pieprasīt dalībvalstīm atsevišķos gadījumos pārbaudīt *IRISL* kuģus, lai secinātu, ka šis uzņēmums sniedza atbalstu kodolieroču izplatīšanā. Turklāt šie trīs gadījumi ir atspoguļoti pietiekami precīzi, ko apliecina tas, ka prasītāji ir detalizēti aprakstījuši ar tiem saistītos apstākļus gan Padomei iesniegtajos apsvērumos, gan Vispārējā tiesā iesniegtajos rakstveida apsvērumos.

37 Šajā kontekstā ir jānoraida arī prasītāju arguments, saskaņā ar kuru Padome kļūdaini ir tikai atkārtojusi Drošības Padomes norādītos iemeslus. Faktiski nekas neliedz Padomei pārņemt citu struktūru vai iestāžu sniegto pamatojumu, ja tas ir pietiekami precīzs.

38 Turpretī otrā kritērija piemērošana *IRISL* nav pietiekami juridiski pamatota. Pirmkārt, šī sprieduma 4. punktā norādītais pamatojums neattiecas uz to, ka *IRISL* pārmestā rīcība būtu saistīta ar nodomu izvairīties no ierobežojošo pasākumu, kas vērsti pret trešo personu, sekām. Otrkārt, ja šī sprieduma 5. punktā norādītā motivācija attiecas uz to, ka *IRISL* ir veicinājis Drošības padomes Rezolūcijas 1747 (2007) noteikumu atkārtotus pārkāpumus, tajā nav precizēts ne apgalvoto pārkāpumu raksturs, ne datums, ne arī iesaistītās vienības vai preces. Līdz ar to, pat pieņemot, ka šo motivāciju varētu ņemt vērā, lai arī tā nebija izvirzīta tieši attiecībā uz *IRISL*, tā ir pārāk neskaidra.

39 Šādos apstākļos otrais pamats ir jānoraida, ciktāl tas attiecas uz pirmā kritērija piemērošanu *IRISL* un jāpieņem, ciktāl tas attiecas uz otrā kritērija piemērošanu šim uzņēmumam. Ņemot vērā, ka abi minētie kritēriji ir alternatīvi, pamatojuma attiecībā uz otro kritēriju nepietiekamais raksturs nepamato apstrīdēto aktu atcelšanu, ciktāl tie attiecas uz *IRISL*. Tomēr, ievērojot šī sprieduma 38. punktā konstatēto, otrais kritērijs nevar tikt ņemts vērā, izvērtējot prasītāju pārējos pamatus.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz kļūdu vērtējumā attiecībā uz ierobežojošu pasākumu pieņemšanu pret prasītājiem

40 Prasītāji apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka uz prasītājiem ir jāattiecina ierobežojoši pasākumi, jo tā bija pamatojusies uz vienkāršiem pieņēmumiem, tā nebija identificējusi faktus, kas ļautu secināt, ka prasītāji bija iesaistīti kodolieroču izplatīšanā, un tā nav ņēmusi vērā to argumentus.

41 Padome, kuru atbalsta Komisija un Francijas Republika, apstrīd prasītāju argumentu pamatotību.

42 Saskaņā ar judikatūru akta, pamatojoties uz kuru attiecībā pret kādu vienību ir tikuši pieņemti ierobežojoši pasākumi, tiesiskuma pārbaude attiecas uz tā pamatojumam minēto faktu un apstākļu pārbaudi tāpat kā uz pierādījumu un informācijas, uz kuru šis vērtējums balstīts, pārbaudi. Apstrīdēšanas gadījumā Padomei ir jāiesniedz attiecīgie pierādījumi, lai Savienības tiesa varētu tos izvērtēt (šajā ziņā skat. iepriekš 28. punktā minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran*/Padome, 37. un 107. punkts).

43 Līdz ar to, šajā gadījumā ir jāpārbauda, vai Padome ir pamatoti uzskatījusi, ka uz prasītājiem bija jāattiecina ierobežojošie pasākumi, pirmkārt, tādēļ, ka *IRISL* un *Khazar Shipping Lines* bija iesaistīti kodolieroču izplatīšanā, un, otrkārt, tādēļ, ka pārējie prasītāji, izņemot *IRISL*, piederēja šim uzņēmumam vai atradās tā kontrolē, vai arī rīkojās tā vārdā.

– Par *IRISL* saistību ar kodolieroču izplatīšanu

44 Prasītāji apstrīd, ka pret *IRISL* izvirzītie apstākļi pamato ierobežojošu pasākumu pret šo uzņēmumu pieņemšanu un atstāšanu spēkā. Tie it īpaši norāda, ka trīs gadījumi, kuros *IRISL* bija iesaistīts aizliegtu preču pārvadāšanā, neattiecās uz kodolieroču izplatīšanu, bet gan uz militāro aprīkojumu un tātad nepamato ierobežojošu pasākumu pieņemšanu attiecībā uz minēto izplatīšanu. Šo konstatējumu apstiprinot tas, ka attiecīgo gadījumu rezultātā Drošības Padome nepieņēma ierobežojošus pasākumus pret *IRISL* vai pārējiem prasītājiem. Turklāt *IRISL* katrā ziņā neesot zinājis par pārvadāto preču veidu.

45 Padome un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītāju argumentu pamatotību. Saskaņā ar Padomes viedokli, pirmkārt, lai arī trīs *IRISL* pārmestie gadījumi attiecas uz militāro aprīkojumu, tie ir saistīti ar atbalstu kodolieroču izplatīšanai, ņemot vērā it īpaši to, ka ar tiem ir pārkāptas Drošības padomes rezolūcijas, kas attiecas uz kodolieroču izplatīšanu. Šo konstatējumu apstiprinot Drošības padomes nostāja. Otrkārt, lai gan ir trīs iepriekš minēto gadījumu kvalifikācija, tas, ka *IRISL* kā nozīmīgs kuģniecības uzņēmums ar starptautisku klātbūtni, kurš pieder Irānas valstij, ir pārvadājis aizliegtu militāro aprīkojumu, nozīmējot, ka tas arī noteikti ir pārvadājis ar kodolieroču izplatīšanu saistītus materiālus, ņemot vērā, ka ar kodolieroču izplatīšanu saistīto darbību īstenošanai ir nepieciešams sniegt jūras transporta pakalpojumus. Treškārt, trīs gadījumi, kuros ir iesaistīts *IRISL*, katrā ziņā radot nopietnu risku, ka *IRISL* pārvadā ar kodolieroču izplatīšanu saistītus materiālus. Tādējādi ierobežojošu pasākumu pret to pieņemšana un atstāšana spēkā esot pamatota preventīvos nolūkos.

46 Ir jāizvērtē to pamatojumu pamatotība, kurus Padome ir izvirzījusi attiecībā uz ierobežojošu pasākumu pret *IRISL* pieņemšanu un atstāšanu spēkā.

47 Pirmkārt, Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēta "[..] person[u] un struktūr[u], kuras ir [..] saistītas ar atbalsta sniegšanu Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanā vai kodolieroču piegādes sistēmas izstrādē, tostarp iesaistītas aizliegtu priekšmetu, preču, iekārtu, materiālu un tehnoloģiju iepirkšanā", līdzekļu iesaldēšana. Tāpat Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunkts un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta a) apakšpunkts it īpaši attiecas uz vienībām, kuras "[sniedz atbalstu] ar kodolieroču izplatīšanu saistītā[m] Irānas darbībā[m] vai Irānas veikt[ajai] kodolieroču piegādes sistēmu izstrād[ei] [..], tostarp iesaistoties aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumos". Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts it īpaši attiecas uz personām un vienībām, kas sniedz atbalstu kodolieroču izplatīšanā, īpaši neatsaucoties uz aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumiem.

48 Likumdevēja pielietotā formula nozīmē, ka ierobežojošu pasākumu attiecībā uz kādu personu vai vienību, kas pieņemti tās sniegtā atbalsta kodolieroču izplatīšanā dēļ, pieņemšanas priekšnosacījums ir tāds, ka šo personu vai vienību īstenotā rīcība ir atbildusi šim kritērijam. Savukārt nepietiek ar risku vien, ka attiecīgā persona vai vienība nākotnē var sniegt atbalstu kodolieroču izplatīšanā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10 *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*/Padome, 115. punkts).

49 Līdz ar to Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā, Regulas 423/2007 7. panta 2. punktā, Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta a) apakšpunktā Padomei ir noteikts pienākums konstatēt, ka *IRISL* faktiski sniedza atbalstu kodolieroču izplatīšanā.

50 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Drošības padome ar savām Rezolūcijām 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) un 1929 (2009), rīkojoties saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu VII nodaļu, ir pieņēmusi noteiktu skaitu ierobežojošu pasākumu, lai pārliecinātu Irānu ievērot Rezolūciju 1737 (2006), saskaņā ar kuru Irānai nekavējoties ir jāpārtrauc visas darbības, kas saistītas ar urāna bagātināšanu un atkārtotu apstrādi, kā arī darbs visos smagā ūdens koncentrēšanas projektos un jāveic konkrēti pasākumi, kurus pieprasa Starptautiskās atomenerģijas aģentūras (SAEA) valde un kurus Drošības padome uzskata par būtiskiem, lai pārliecinātos par to, ka Irānas kodolenerģētikas programma ir vienīgi nemilitāriem mērķiem. Papildus Irānai noteiktajam aizliegumam pārvadāt preces vai tehnoloģijas, kas saistītas ar kodolieroču izplatīšanu saistītām darbībām vai kodolieroču piegādes sistēmu izstrādi (Rezolūcijas 1737 (2006) 7. pants), šajās rezolūcijās ir arī paredzēts, ka Irānai ir aizliegts tieši vai netieši no tās teritorijas vai ar tās pilsoņu starpniecību vai arī izmantojot kuģus, kuri kuģo ar tās karogu, vai arī lidaparātus piegādāt, pārdot vai nodot jebkurus ieročus un ar tiem saistītos materiālus un ka visām valstīm ir jāaizliedz to valstspiederīgajiem iegādāties no Irānas šīs preces, izmantojot kuģus, kuri kuģo ar to karogiem, vai arī lidaparātus, neraugoties uz to, vai šo preču izcelsme ir Irāna (Rezolūcijas 1747 (2007) 5. pants).

51 Tomēr šie aizliegumi – lai arī tie ietilpst tajā pašā vispārējā kontekstā un tiem ir tas pats mērķis – ir atšķirīgi, runājot par precēm un tehnoloģijām, uz kurām tie attiecas. Tādējādi tas, ka uz kādu preci attiecas Rezolūcijas 1747 (2007) 5. pantā paredzētais aizliegums, obligāti nenozīmē, ka šis aizliegums attiecas arī uz precēm un tehnoloģijām, kas saistītas ar Irānas kodolieroču izplatīšanu saistītām darbībām vai kodolieroču piegādes sistēmu izstrādi Irānā, kas paredzēta Rezolūcijas 1737 (2006) 7. pantā.

52 Šajā gadījumā no Drošības padomes Sankciju komitejas 2009. gada ziņojuma izriet, ka trīs gadījumi, kuros bija iesaistīts *IRISL*, attiecās uz Rezolūcijas 1747 (2007) 5. pantā paredzētā aizlieguma Irānai veikt ieroču un ar tiem saistīto materiālu eksportu apgalvotajiem pārkāpumiem. Turpretī citos lietas materiālos, ko Padome nosūtīja prasītājiem pēc to lūguma un kas tika iesniegti Vispārējā tiesā, nav minēti fakti, kas liecinātu par to, ka uz aplūkoto preci attiektos Rezolūcijas 1737 (2006) 7. pantā paredzētais aizliegums attiecībā uz materiāliem, kas saistīti ar kodolieroču izplatīšanu.

53 Tiesas sēdes laikā Padome šajā ziņā apgalvoja, ka trīs aplūkotie gadījumi bija saistīti ar kodolieroču izplatīšanu, jo ieroču un ar tiem saistīto materiālu eksports tika izmantots, lai finansētu kodolieroču izplatīšanu. Tomēr šis apgalvojums nav minēts ne apstrīdēto aktu pamatojumā, ne arī dokumentos un pierādījumus, kas pēc prasītāju lūguma tiem tika nosūtīti. Tātad šajā gadījumā to nevar ņemt vērā, lai pamatotu *IRISL* iekļaušanu attiecīgajā sarakstā, ņemot vērā juridisko kritēriju attiecībā uz atbalsta sniegšanu kodolieroču izplatīšanā. Turklāt katrā ziņā ir jāpiebilst, ka Padome Vispārēja tiesā nav izvirzījusi nevienu konkrētu norādi, ar ko varētu pamatot apgalvojumu, saskaņā ar kuru aizliegtā militārā aprīkojuma pārvadāšana, ko veica *IRISL*, būtu bijusi kodolieroču izplatīšanas finansēšanai.

54 Tomēr Padome apgalvo, ka apstāklis, saskaņā ar kuru trīs gadījumi, kuros bija iesaistīts *IRISL*, bija atbalsts kodolieroču izplatīšanai, lai gan tie neattiecās uz ar kodolieroču izplatīšanu saistītajiem materiāliem, ir pierādīts Drošības padomes nostājā attiecībā uz *IRISL*.

55 Šajā ziņā, protams, ir taisnība, ka Drošības padome aicināja valstis pārbaudīt *IRISL* kuģus, ja bija pamatots iemesls uzskatīt, ka ar tiem tika pārvadātas Rezolūcijās 1803 (2008) un 1929 (2009) minētās aizliegtās preces. Tāpat arī Padome pieņēma ierobežojošus pasākumus pret trīs vienībām, kuras piederēja vai kuras kontrolēja *IRISL*.

56 Tomēr, pirmām kārtām, Drošības padomes pieņemtie ierobežojošie pasākumi neattiecas uz pašu *IRISL* un Vispārējās tiesas materiālos nav faktu, kas atspoguļotu precīzus to pieņemšanas iemeslus.

57 Otrām kārtām, aicinājums dalībvalstīm noteiktos apstākļos pārbaudīt *IRISL* kuģus pierāda, ka saskaņā ar Drošības padomes viedokli pastāvēja risks, ka *IRISL* sniedz atbalstu kodolieroču izplatīšanā. Turpretim tā nav pierādījusi, ka *IRISL* faktiski sniedza šādu atbalstu, pretēji tam, kas ir prasīts

Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktā, Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

58 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka nav pierādīts, ka, trīs reizes transportējot militāro aprīkojumu pretrunā Rezolūcijas 1747 (2007) 5. pantā paredzētajam aizliegumam, *IRISL* ir sniedzis atbalstu kodolieroču izplatīšanā. Līdz ar to trīs aplūkotie gadījumi nepamato ierobežojošo pasākumu pret *IRISL* pieņemšanu un atstāšanu spēkā.

59 Otrkārt, ir jāatgādina, ka ierobežojošu pasākumu pieņemšanu un atstāšanu spēkā nevar pamatoti balstīt uz pieņēmumu, kas nav paredzēts piemērojamajā tiesiskajā regulējumā un kas neatbilst tā mērķim (šajā ziņā skat. Tiesas 2012. gada 13. marta spriedumu lietā C-376/10 P *Tay Za*/Padome, 69. punkts)

60 Šajā gadījumā Padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru, ja *IRISL* ir pārvadājis militāro aprīkojumu, pārkāpjot Rezolūcijas 1747 (2007) 5. pantā paredzēto aizliegumu, tas noteikti ir arī pārvadājis ar kodolieroču izplatīšanu saistītos materiālus, nav pamatots ar kādu informāciju vai konkrētu pierādījumu. Tādējādi tā balstās uz pieņēmumu, kas, kā izriet no šī sprieduma 48. punkta, nav paredzēts Lēmumā 2010/413, Regulā Nr. 423/2007, Regulā Nr. 961/2010 un Regulā Nr. 267/2012. Šāds pieņēmums turklāt neatbilst iepriekš minēto tiesību aktu sistēmai, jo ar to nav ievērota atšķirība starp pasākumiem, ar ko aizliedz ieroču un ar tiem saistīto materiālu eksportu, un tiem, ar ko aizliedz ar kodolieroču izplatīšanu saistīto materiālu eksportu.

61 Šādos apstākļos nevar atbalstīt Padomes apgalvojumu, saskaņā ar kuru *IRISL* noteikti pārvadāja ar kodolieroču izplatīšanu saistītus materiālus.

62 Treškārt, ciktāl Padome apgalvo, ka trīs gadījumi, kuros bija iesaistīts *IRISL*, liecināja par to, ka pastāv nopietns risks, ka tas pārvadā ar kodolieroču izplatīšanu saistītus materiālus, ir jāatgādina, kā arī tas izriet no šī sprieduma 48. punkta, ka ar šāda riska pastāvēšanu nepietiek, lai pamatotu ierobežojošu pasākumu Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta, Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas Nr. 267/2010 23. panta 2. punkta a) apakšpunkta formulējuma izpratnē pieņemšanu un atstāšanu spēkā.

63 Šādā kontekstā Padome apgalvo, ka, ņemot vērā kodolieroču izplatīšanas darbību nelegālo raksturu, prasība, lai tā identificē transporta līdzekļus, kas it īpaši attiecas uz materiālu, kas saistīti ar kodolieroču izplatīšanu, nevis citu preču pārvadāšanu, atņemtu ierobežojošiem pasākumiem to preventīvo iedarbību.

64 Šajā ziņā, ja Padome uzskata, ka piemērojamais tiesiskais regulējums tai neļauj pietiekami iejaukties, lai cīnītos pret kodolieroču izplatīšanu, jo likumdevējs tiesisko regulējumu var pielāgot, ko pārbauda Savienības tiesa, lai paplašinātu gadījumus, kādos var pieņemt ierobežojošus pasākumus.

65 Turpretī vēlmes nodrošināt pēc iespējas plašāku ierobežojošo pasākumu preventīvo iedarbību sekas nevar būt tādas, ka spēkā esošais tiesiskais regulējums tiek interpretēts pretēji tā skaidrajam formulējumam.

66 Līdz ar to, pat ja būtu pamatoti uzskatīt, ka tas, ka *IRISL* bija iesaistīts trīs gadījumos saistībā ar militāra aprīkojuma pārvadāšanu, pārkāpjot Rezolūcijas 1747 (2007) 5. pantā paredzēto aizliegumu, palielina risku, ka *IRISL* varētu būt arī iesaistīts ar kodolieroču izplatīšanu saistītu materiālu pārvadāšanā, šis apstāklis nepamato ierobežojošu pasākumu pret šo uzņēmumu pieņemšanu un atstāšanu spēkā piemērojamā tiesiskā regulējuma pašreizējā situācijā.

67 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Padomes izvirzītie fakti nepamato ierobežojošu pasākumu pret *IRISL* pieņemšanu un atstāšanu spēkā.

68 Līdz ar to ir jāpieņem ceturtais pamats attiecībā uz *IRISL*.

– Par *Khazar Shipping Lines* saistību ar kodolieroču izplatīšanu

69 Saskaņā ar apstrīdēto aktu pamatojumu *Khazar Shipping Lines* esot iesaistīts kodolieroču izplatīšanā, jo tas esot palīdzējis veikt pārvadājumus, kas saistīti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas un Amerikas Savienoto Valstu norādītajām vienībām, tostarp "*Melli* banku".

70 *Khazar Shipping Lines* apgalvo, ka tas nav iesaistīts kodolieroču izplatīšanā, un it īpaši norāda, ka tas nav ne pārvadājis ar to saistītās kravas, ne arī sniedzis pakalpojumus *Bank Melli Iran*. *Khazar Shipping Lines* piebilst, ka tas esot atspēkojis uz to attiecinātos apgalvojumus Padomei iesniegtajos apsvērumos.

71 Padome un lietas dalībnieki, kas iestājušies lietā, apstrīd *Khazar Shipping Lines* argumentus.

72 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka, lai arī *Khazar Shipping Lines* apstrīd uz to attiecināto apgalvojumu pamatotību, Padome nav iesniegusi nekādu informāciju vai pierādījumus, kas šo argumentāciju pamatotu. Šādos apstākļos saskaņā ar šī sprieduma 42. punktā minēto judikatūru minētie apgalvojumi nepamato ierobežojošu pasākumu pret *Khazar Shipping Lines* pieņemšanu un atstāšanu spēkā. Līdz ar to ir jāpieņem ceturtais pamats, ciktāl tas attiecas uz *Khazar Shipping Lines* saistību ar kodolieroču izplatīšanu.

– Par apstākli, ka pārējie prasītāji, izņemot *IRISL*, piederēja šim uzņēmumam vai atradās tā kontrolē, vai rīkojās tā vārdā

73 Prasītāji, izņemot *IRISL*, apstrīd to, ka uz tiem būtu jāattiecina ierobežojoši pasākumi tādēļ, ka tie pieder *IRISL* vai atrodas tā kontrolē, vai rīkojas tā vārdā. Tie tostarp apgalvo, ka daži no tiem nav kuģošanas uzņēmumi, ka tie nepieder *IRISL* vai arī ka tie piederēja *IRISL* tikai nenozīmīgā apmērā.

74 Padome un personas, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītāju argumentu pamatotību.

75 Šajā ziņā, ja tādas vienības, kura tiek uzskatīta par atbalsta sniedzēju kodolieroču izplatīšanā, līdzekļi tiek iesaldēti, pastāv ievērojams risks, ka tā izdarīs spiedienu uz vienībām, kuras tai pieder vai kuras tā kontrolē, vai kuras rīkojas tās vārdā, lai izvairītos no pret to vērsto pasākumu sekām. Šādos apstākļos to vienību līdzekļu iesaldēšana, kuras pieder vai kuras kontrolē, vai kuras rīkojas tās vienības vārdā, kura tiek uzskatīta par atbalsta sniedzēju kodolieroču izplatīšanā, ir nepieciešama un piemērota, lai nodrošinātu pret šo pēdējo pieņemto ierobežojošo pasākumu iedarbību un lai garantētu, ka šie pasākumi netiks apieti (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 9. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-246/08 un T-332/08 *Melli Bank*/Padome, Krājums, II-2629. lpp., 103. punkts).

76 Tādējādi, kā tas izriet no šī sprieduma 44.–68. punkta, Padome nav pierādījusi, ka *IRISL* ir sniedzis atbalstu kodolieroču izplatīšanā.

77 Šādos apstākļos, pat pieņemot, ka pārējie prasītāji, izņemot *IRISL*, faktiski pieder šim uzņēmumam vai tas tos kontrolē, vai arī tie rīkojas tā vārdā, šis apstāklis nepamato ierobežojošu pasākumu pret tiem pieņemšanu un atstāšanu spēkā, jo *IRISL* nav pamatoti atzīts par atbalsta sniedzēju kodolieroču izplatīšanā.

78 Līdz ar to ir jāpieņem ceturtais pamats, ciktāl tas attiecas uz to, ka pārējie prasītāji, izņemot *IRISL*, pieder šim uzņēmumam vai tas tos kontrolē, vai arī tie rīkojas tā vārdā.

79 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāpieņem ceturtais pamats attiecībā uz visiem prasītājiem un līdz ar to jāatceļ apstrīdētie akti, ciktāl tie attiecas uz prasītājiem, neizvērtējot pārējos prasītāju argumentus un pamatus.

Par apstrīdēto aktu atcelšanas iedarbību laikā

80 Attiecībā uz apstrīdēto aktu atcelšanas iedarbību laikā vispirms ir jānorāda, ka Īstenošanas Regula Nr. 668/2010, ar kuru tika izdarīti grozījumi attiecībā uz Regulas Nr. 423/2007 V pielikumā ietverto sarakstu, vairs nerada tiesiskās sekas pēc šīs pēdējās minētās regulas atcelšanas, kas ir veikta ar Regulu Nr. 961/2010. Tāpat arī Regula Nr. 961/2010 pati tika atcelta ar Regulu Nr. 267/2012. Līdz ar to Īstenošanas Regulas Nr. 668/2010 un Regulas Nr. 961/2010 atcelšana attiecas tikai uz tām sekām, ko šie akti ir radījuši laikposmā starp to stāšanās spēkā dienu un atcelšanas dienu.

81 Turklāt saistībā ar Regulu Nr. 267/2012 ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu, atkāpjoties no LESD 280. panta, Vispārējās tiesas lēmumi, kas pasludina regulas par spēkā neesošām, tomēr stājas spēkā tikai pēc tam, kad beidzies šo statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš, vai, ja šajā termiņā iesniegta apelācijas sūdzība, tad pēc tam, kad tā ir noraidīta (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 16. septembra spriedumu lietā T-316/11 *Kadio Morokro*/Padome, Krājumā nav publicēts, 38. punkts).

82 Šādos apstākļos Padomes rīcībā tātad ir divu mēnešu laikposms, kuram, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, ir jāpieskaita 10 dienas, sākot no šī sprieduma paziņošanas, lai novērstu konstatētos pārkāpumus, nepieciešamības gadījumā pieņemot jaunus ierobežojošus pasākumus attiecībā pret prasītājiem. Šajā lietā nešķiet, ka būtu pietiekami liels risks, ka varētu rasties nopietns un neatgriezenisks kaitējums ierobežojošo pasākumu, kas ir paredzēti Regulā Nr. 267/2012, efektivitātei, ņemot vērā šo pasākumu ievērojamās sekas uz prasītāju tiesībām un brīvībām, lai būtu pamatota minētās regulas seku atstāšana spēkā attiecībā uz prasītājiem laikposmā, kas pārsniedz Tiesas statūtu 60. panta otrajā daļā noteikto laikposmu (pēc analoģijas skat. iepriekš 81. punktā minēto spriedumu lietā *Kadio Morokro*/Padome, 38. punkts).

83 Visbeidzot attiecībā uz Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, atcelšanas iedarbību laikā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu Vispārējā tiesa, ja tā uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no šā tiesību akta sekām jāuzskata par galīgām. Šajā gadījumā atšķirība starp datumiem, kad stājas spēkā Regulas Nr. 267/2012 atcelšana un Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, atcelšana, varētu izraisīt nopietnu tiesiskās drošības apdraudējumu, jo šajos abos aktos attiecībā uz prasītājiem ir noteikti identiski pasākumi. Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, radītās sekas līdz ar to ir atstājamas spēkā attiecībā uz prasītājiem līdz brīdim, kad stāsies spēkā Regulas Nr. 267/2012 atcelšana (pēc analoģijas skat. iepriekš 81. punktā minēto spriedumu lietā *Kadio Morokro*/Padome, 39. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.

85 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis un iestādes, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Komisija un Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt, ciktāl tie attiecas uz *Islamic Republic of Iran Shipping Lines*, kā arī pārējiem 17 prasītājiem, kuru nosaukumi ir iekļauti pielikumā:

— Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP, II pielikumu;

— Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu, pielikumu;

— Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413, pielikumu;

— Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007, VIII pielikumu;

— Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu, IX pielikumu;

2) Lēmuma 2010/413, kas grozīts ar Lēmumu 2010/644, sekas attiecībā uz *Islamic Republic of Iran Shipping Lines*, kā arī pārējiem 17 prasītājiem, kuru nosaukumi ir iekļauti pielikumā, atstāt spēkā līdz brīdim, kad stāsies spēkā Regulas Nr. 267/2012 atcelšana;

3) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* un pārējo 17 prasītāju, kuru nosaukumi ir iekļauti pielikumā, tiesāšanās izdevumus;

4) Eiropas Komisija un Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 16. septembrī.

[Paraksti]

Pielikums

Bushehr Shipping Co. Ltd, Valeta (Malta),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Teherāna (Irāna),

Irano – Misr Shipping Co., Teherāna,

Irinvestship Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste),

IRISL (Malta) Ltd, Slīma [*Sliema*] (Malta),

IRISL Club, Teherāna,

IRISL Europe GmbH, Hamburga (Vācija),

IRISL Marine Services and Engineering Co., Kešma [*Qeshm*] (Irāna),

ISI Maritime Ltd, Valeta,

Khazar Shipping Lines, Anzali (Irāna),

Leadmarine, Singapūra (Singapūra),

Marble Shipping Ltd, Slīma,

Safiran Payam Darya Shipping Lines (***SAPID***), Teherāna,

Shipping Computer Services Co., Teherāna,

Soroush Saramin Asatir Ship Management, Teherāna,

South Way Shipping Agency Co. Ltd, Teherāna,

Valfajr 8th Shipping Line Co., Teherāna.

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 3

Juridiskais pamatojums 4

Par lietas būtību 4

Par otro pamatu, ar kuru tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, ciktāl tas attiecas attiecībā uz IRISL norādīto pamatojumu 4

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz kļūdu vērtējumā attiecībā uz ierobežojošu pasākumu pieņemšanu pret prasītājiem 6

– Par IRISL saistību ar kodolieroču izplatīšanu 7

– Par Khazar Shipping Lines saistību ar kodolieroču izplatīšanu 10

– Par apstākli, ka pārējie prasītāji, izņemot IRISL, piederēja šim uzņēmumam vai atradās tā kontrolē, vai rīkojās tā vārdā 10

Par apstrīdēto aktu atcelšanas iedarbību laikā 11

Par tiesāšanās izdevumiem 11